

amli vgmah vni dirm
vbmair apni vring p
qng suag vng p
vbmair apni vring p

8

flor mui no po / qau boi
iag vring vring p
for vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p

7

quq mli bini vppa p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p

9

3.

Det är en Sjömans öde,
Han följa bör sit fall;
Gäst ofta til de Döde
Han rycks af Bålans swall,
Då från den bräckta plankan,
Et troget, fader vår
Han läser, och med tankan
Hans Hopp til Himlen går!

Exemplaret kostar 1 f.

amli vgmah vni dirm
vbmair apni vring p
qng suag vng p
vbmair apni vring p

5

quq mli bini vppa p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p

4

quq mli bini vppa p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p
vring vring p

3

GS 1521

En Wärlös Slickas Flagan
den 25 Augusti 1805.

Då

Tacksägelsen gordes i Gessle Stads
Kyrka, efter hennes unge Gästman,
hvilken, om bord på Skeppet
Ja Sa, jemte Kopwardie Kapten
Peter Lindgren och hela dess
Skeps-Besättning, til Deras An-
förwarters och Wäners
smärtefulla saknad,

Småförligen omkom uti Nordsjön
på hemresan ifrån England.

Författad

och på flere Söfvarandes begäran framgifwen
af Anna Maria Lindholm.

Hwad kan min Flagan
båta, ic.

Sjunas som den bekanta Sjömans Wisa,
Det war en Söndags morgon, ic.

Gessle, tryckt hos E. G. Sundqvist, 1806.

Sag gifbar Sina tårar
 Och ommar vid Dit qvar,
 Men qvarst hvad Dig nu skär,
 I Himlens Gudsdel,
 I denna sälla hamnen,
 Jag möter Dig i famnen
 Och får min Brud igen!

2.

Det villda hafvet rår
 Och ingen hjälp jag ser,
 För bølans hot jag far
 Hon rör snart Skeppet ner;
 — Men Dig min Söndra Sista!
 Svän denna svarta Sjö,
 En Söd jag fört till Sida
 Och sedan modigt dö.

1.

Sästamnen Guds = Gud
 från Gått.

— Föräldrar! Enkor! Vänner!
 Och Barn! och Syston med!
 Jag den förlusten känner
 Som Edra Hjertan led.

9.

I våra grymma plågor
 Vi sakne all vår ro.
 Ät hafvets wilda vågor,
 Hvem kan sig anförtro?
 Solf Raska Sjöman dränktes;
 Vid sina bästa år,
 De djupt i böljan sänktes;
 Fortjenar det en tår?

10.

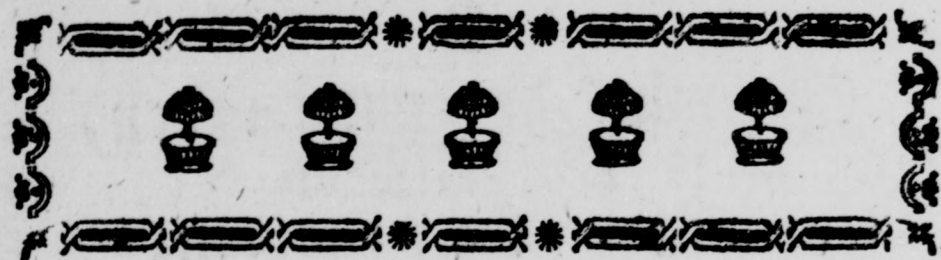
Så far då väl min Fagnad!
 Min Bän och mitt Förswar!
 Din Brud som var Dig ägnad,
 Hon lefver ensam qvar.
 Tungt skal mit timglas rinna
 På lifvets mörka stråt,
 Där mina dagar försvinna
 Med jämmer och med gråt.

Fäst-

Sjöman Peter Lindgren . 46 år.
 Ströman And. Westman . 20 år.
 Sjöman Johan Löfgren . 32 år.
 Sjöman Daniel Sult . 54 år.
 Sjöman Johan Ahlström . 32 år.
 Sjöman Olof Sjölund . 32 år.
 Sjöman Carlsson . 21 år.
 Sjöman Johan Hedvall . 21 år.
 Sjöman Wadberg . 26 år.
 Sjöman Eric Wiman . 24 år.
 Sjöman Fred. Bonart . 18 år.
 Sjöman Westman . 14 år.

De följande ord:

1.

Svad kan min flagan båta
 För mit betryckta bröst?
 Med kind och ögon wåta,
 Med hes och sorgsen röst
 Den saknad jag forkunnar,
 Det hårda ödes slag,
 Som ingen tröst mig unnar;
 Men smärtar natt och dag.

2.

Den kärlek jag har swurit
 Ät Dig min Erogne Bän,
 Och som Du redligt burit
 För mig, Din Brud, igen,
 Den skal det falska hafvet,
 I böljans falla samn
 Där Du har gått i qwaswet,
 Ej sluka, med Ditt namn.

3. Jag